

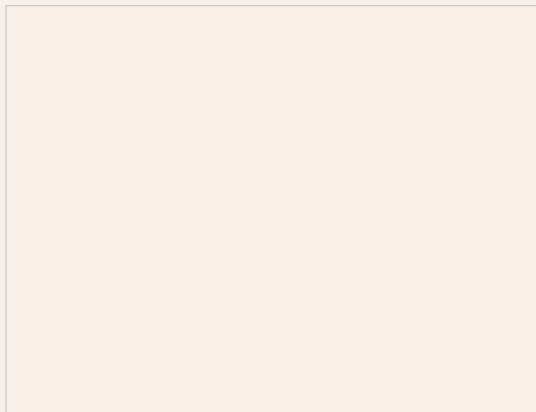
Červený kříž nemohl stát stranou

Mezi organizacemi, jež mají nezanedbatelný podíl při likvidaci povodní, na jednom z předních míst figuruje Český červený kříž. Do organizování pomoci všem potřebným se od počátku povodňové kalamity s plným nasazením zapojili také pracovníci Oblastního spolku ČČK pro Prahu 9 se sídlem v ulici Bratří Venclíků 1070.

Hned v úterý 13. srpna navázali kontakt s jednotlivými pražskými radnicemi a za pomoci megafonu, zapůjčeného Úřadem MČ Praha 14, na území naší městské části vyhlašovali sbírku humanitární pomoci. A lidé nezůstali lhostejní: od prvního dne přinášeli všechno, co považovali za potřebné, telefonicky se informovali o možnostech spolupráce, zapojovali se jako dobrovolníci pomáhající se svými vlastními auty při rozvozu materiálu nebo při jeho nakládání a vykládání. "To, co se u nás soustředilo, jsme se snažili okamžitě dopravit na příslušné místo, zdůrazňuje ředitelka OS ČČK Ivana Kadlečková. "Nejprve jsme zásobovali dvě centrální místa, kde se shromažďovala humanitární pomoc pro Prahu, ale jak postupovala voda, začali se nám ozývat z jednotlivých městeček a vesnic se svými požadavky a naše aktivity se rozšířily do dalších oblastí. Kromě jednotlivců či celých rodin přispívaly podniky, obchody, pekárny a podobně, bylo zapotřebí rozvážet nejen hygienické potřeby a šatstvo, ale také potraviny. "Chtěli bychom moc poděkovat starostům městských částí v bývalém obvodu Prahy 9, říká Ivana Kadlečková, " kdykoli jsme o něco požádali, vyšli nám vstříc. Praha 14 poskytla avii s řidičem, výraznou pomoc představovaly skladové prostory, které nabídl starosta Letňan. Stále častěji se ozývali lidé z různých míst republiky, rozvíjela se i spolupráce se zahraničím - přispívat začaly zejména jednotlivé národní společnosti Červeného kříže.

V malých prostorách úřadu oblastního spolku ČČK denně se čtyřmi stálými pracovníky pracovalo zhruba patnáct dobrovolníků, běžně se odtud vypravovalo pět i více aut s humanitární pomoci. Služby trvaly od sedmi hodin ráno do deseti hodin večer, někdy i déle, a jak se shodují hlavní organizátorky, lidská solidarita pomáhala zapomenout na únavu. "Smekám klobouk před obětavostí paní ředitelky, prohlašuje jedna ze zdejších zaměstnankyň Miroslava Herzingerová. "Já jsem si v některých situacích říkala To už přece nemůžeme zvládnout, ale ona vždycky našla nějaké řešení. A takhle už pracujeme třetí týden.

Na celkovou bilanci zatím není čas: V posledním srpnovém týdnu OS ČČK zajišťuje zásobování potravinami na severu Čech, od Terezína po Ústí nad Labem, a pomáhá dětskému táboru v Uhřetěvsi pod patronací režiséra Juraje Jakubiska, kde pobývají děti z oblastí postižených povodněmi.

Fotografie pana Jana Břínky z povodně v červenci 1958 - okolí Hodějovské ulice v Kyjích